

PRIJEDLOG JEDINSTVENE ADMINISTRATIVNE BAZE PODATAKA O NASILJU NAD ŽENAMA

Sustavno i odgovarajuće prikupljanje podataka o nasilju nad ženama prepoznato je kao bitna sastavnica učinkovitog donošenja politika u području sprječavanja i borbe protiv svih oblika nasilja nad ženama. Unatoč tom priznanju, rijetki su primjeri sustavno prikupljenih administrativnih podataka ili podataka prikupljenih na osnovi populacije. Osim toga, dostupni podaci su rijetko usporedivi među državama ili kroz vremenski period, što je rezultiralo ograničenim razumijevanjem opsega i razvoja problema. Sprječavanje i suzbijanje nasilja nad ženama i obiteljskog nasilja zahtijeva donošenje politika utemeljenih na dokazima.

Učinkoviti podaci, prikupljeni od strane vlasti i javnih ustanova, moraju biti usporedivi radi prikaza načina rada institucija, razloga intervencije, metoda koje se koriste za zaštitu žrtava obiteljskog nasilja, te praćenja povijesti individualnog slučaja žene žrtve obiteljskog nasilja. Također, zajednička baza podataka poboljšat će koordinaciju rada između institucija. Bit ovog prijedloga je da se ženama žrtvama obiteljskog nasilja osigura pristup učinkovitijim i djelotvornijim institucijama koje nude različite vrste pomoći i usluga.

Međunarodni normativni okvir

Važni relevantni međunarodni dokumenti:

1. Konvencija Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i obiteljskog nasilja, 2011.
2. Konvencije o uklanjanju svih oblika diskriminacije žena (CEDAW), 1979.
3. Četvrta svjetska konferencija o ženama, Peking 1995.
4. Administrativni izvori podataka Europskog instituta za ravnopravnost spolova (EIGE) o rodno utemeljenom nasilju u EU, temeljeni na studiji "Mapiranje trenutnog stanja i potencijala administrativnih izvora podataka o rodno utemeljenom nasilju u EU, 2013", "internetskog alata za mapiranje."

1. Konvencija VE o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i obiteljskog nasilja prvi je pravno-obvezujući instrument u Europi u području nasilja nad ženama, te u pogledu opsega, najdalekosežniji međunarodni sporazum za rješavanje ovog ozbiljnog oblika kršenja ljudskih prava. Članak 11. Konvencije zahtijeva od država potpisnica redovito prikupljanje razvrstanih statističko-administrativnih podataka i podataka o učestalosti, podršku istraživanjima na području nasilja nad ženama, te redovito provođenje anketa na bazi stanovništva.

2. Konvencija o uklanjanju svih oblika diskriminacije žena (CEDAW), usvojena 1979. godine od strane Opće skupštine UN-a, često se smatra međunarodnim zakonom o pravima žena. Sastoji se od preambule i 30 članaka, te definira što predstavlja diskriminaciju žena i donosi program za nacionalno djelovanje za prekid takve diskriminacije. Stavak 24. uključuje niz preporuka za pojedine mjere državama potpisnicama kako bi se borile protiv rodno utemeljenog nasilja. Jedna od preporuka glasi: osigurati prikupljanje statistike i istraživanja.

CEDAW promiče prikupljanje podataka iz svih izvora – primarnih i sekundarnih: “Promicanje istraživanja, sastavljanje i prikupljanje statističkih podataka, osobito onih koji se tiču nasilja u obitelji, koji se odnose na učestalost različitih oblika nasilja nad ženama te poticanje istraživanja o uzrocima, naravi, ozbiljnosti i posljedicama nasilja nad ženama, te učinkovitosti mjera za sprječavanje i otklanjanje ove vrste nasilja; ove statistike i rezultati istraživanja bit će javni.”

CEDAW Odbor je na sjednici 2005. godine u popis problema i pitanja s obzirom na redovita izvješća za Republiku Hrvatsku dodao: “Odbor izražava žaljenje što izvješće nije sadržavalo dovoljno statističkih podataka razvrstanih po spolu za sva područja pokrivena Konvencijom. Također je zabrinut da utjecaj politika i programa usmjerenih ka uklanjanju diskriminacije žena nije dovoljno analiziran. ”

3. Pekinška platforma za djelovanje (1996.) usvojena na Četvrtoj svjetskoj konferenciji UN-a o ženama postavlja državama ciljeve za uklanjanje nasilja nad ženama. Platforma za djelovanje uključuje niz mjera danih vladama da ih provedu.

4. Europski institut za ravnopravnost spolova: cilj “internetskog alata za mapiranje” baze administrativnih podataka jest doprinijeti naporima na razini EU za prikupljanje usporedivih podataka o različitim vrstama nasilja nad ženama diljem EU-28. Informacije će pomoći da se utvrde stvarni razmjeri fenomena rodno utemeljenog nasilja u Europskoj uniji i pruži podrška državama članicama u identificiranju odgovarajućih rješenja za taj problem. Europski institut za ravnopravnost spolova u Pregledu provedbi Pekinške platforme za djelovanje u zemljama članicama EU-a: Nasilje nad ženama - Podrška žrtvama istaknuli su da metode prikupljanja informacija o pružanju i korištenju usluga variraju među državama članicama, stoga podaci nisu uvijek usporedivi. Kao posljedica nedostatka dostupnosti podataka, otežana je procjena poduzetih mjera za uklanjanje nasilja nad ženama u EU (EIGE Report 2012). Europski institut za ravnopravnost spolova smatra da se administrativni podaci o obiteljskom nasilju nad ženama rijetko prikupljaju, stoga je konkretno djelovanje potrebno na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini i unutar svake relevantne institucije kako bi poboljšali prikupljanje podataka (EIGE Report 2012).

Nacionalni zakonski okvir

Obveza praćenja, prikupljanja i objavljivanja statističkih podataka o nasilju uvedena je u Republici Hrvatskoj prije nekoliko godina u brojne zakone te obvezuje cijeli niz državnih tijela.

Tako je Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji uvedena odredba kojom se nadležna državna tijela obvezuju na prikupljanje statističkih podataka o nasilju u obitelji, koji uključuju podatke policije, zdravstvenih ustanova, ustanova socijalne skrbi, odgojno-obrazovnih ustanova, sudova i Državnog odvjetništva o slučajevima nasilja u obitelji, te dostavu istih ministarstvu nadležnom za poslove obitelji. Uvođenjem predmetne odredbe ministarstvo nadležno za poslove obitelji postalo je središnje tijelo nadležno za prikupljanje, obradu i pohranu statističkih podataka iz područja primjene Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji. U tu svrhu je (ondašnje) Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti na temelju članka 24. stavka 3. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji donijelo Pravilnik o sadržaju obvezne evidencije i izvješća, načinu prikupljanja, obrade i pohrane statističkih podataka iz područja primjene Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 105/11) u kojem se detaljno propisuje postupak i obrasci za prikupljanje tih podataka.

Zakon o ravnopravnosti spolova također sadrži odredbe koje se odnose na obvezu prikupljanja statističkih podataka. Nacionalna strategija zaštite od nasilja u obitelji, za razdoblje od 2011. do 2016. godine, Vlada Republike Hrvatske, 3. veljače 2011. (str. 12.) uvodi obvezu da se na razinama policijskih postaja, policijskih uprava te Ravnateljstva policije vode statistički podaci o počiniteljima i žrtvama kaznenih djela i prekršaja nasilja u obitelji, a objedinjuju se na polugodišnjoj i godišnjoj razini. Podaci o nasilju u obitelji svakodnevno se dostavljaju nadležnim centrima za socijalnu skrb, dok policija od zdravstvenih ustanova zaprima obavijesti o ozljedama zadobivenim od strane članova obitelji.

U okviru socijalne skrbi vode se podaci o pojavnosti nasilja u obitelji kao, primjerice, podaci o broju obavijesti koje zaprimaju centri za socijalnu skrb od strane policije o intervenciji u obitelji te o broju slučajeva u kojima je riječ o nasilju u obitelji prema djeci i prema drugim članovima obitelji, a isti se prikupljaju u cjelovitom godišnjem izvješću centara za socijalnu skrb. Iako postoje primjeri dobre prakse u pojedinim tijelima nadležnim za postupanje u slučaju nasilja u obitelji, mjerama koje se odnose na međuresornu suradnju nužno je intenzivirati suradnju i razmjenu iskustava i informacija.

U godišnjem izvješću o radu državnih odvjetništava, koje se sukladno zakonskim odredbama, jedanput na godinu podnosi Hrvatskom saboru i Vladi Republike Hrvatske, a objavljuje na internetskim stranicama Državnog odvjetništva, iznose se statistički podaci prikupljeni od svih županijskih i općinskih državnih odvjetništava u odnosu na sva kaznena djela, pa tako i u odnosu na kaznena djela vezana uz nasilje u obitelji. Navedeni podaci daju pregled kretanja i strukture ove vrste kriminala kao i podatke o radu državnih odvjetništava i sudova u tim kaznenim predmetima.

Nacrt Prijedloga izmjena Protokola o postupanju u slučaju nasilja u obitelji iz 2012. Također sadržava obvezu svih nadležnih tijela da razmjenjuju podatke i izrađuju izvješća: “Na osnovi prikupljenih podataka od nadležnih tijela te organizacija civilnog društva, ustanova i vjerskih institucija, koordinatori za ravnopravnost spolova u uredima državne uprave izradit će izvješća vezano uz nasilje u obitelji te ih jednom godišnje, najkasnije do ožujka naredne godine, dostaviti ministarstvu nadležnom za poslove obitelji, Pravobraniteljici za ravnopravnost spolova, Pravobraniteljici za djecu i Uredu za ravnopravnost spolova Vlade Republike Hrvatske (ova je izvješća potrebno tretirati kao osobito povjerljiva izvješća u kojima je potrebno podatke iskazivati broičano, prema spolu i dobi te na drugi primjeren način na koji neće biti ugroženo pravo na privatnost).”

U kontekstu prikupljanja podataka koje propisuje članak 11. Konvencije, treba istaknuti sljedeću odredbu Protokola:

“Sudovi će o svim sankcijama i odlukama voditi evidenciju sukladno Pravilniku o sadržaju obvezne evidencije i izvješća, načinu prikupljanja, obrade i pohrane statističkih podataka iz 11 područja primjene Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i dostavljati ih ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.”

Obvezu prikupljanja podataka i pisanja izvješća predviđa i Protokol o postupanju u slučaju seksualnog nasilja.

“Obveze nadležnih tijela i institucija:

U nadležnom ministarstvu/tijelu koje sudjeluje u otkrivanju i suzbijanju seksualnog nasilja te pružanju zaštite, pomoći i potpore žrtvama seksualnog nasilja, obveza praćenja provedbe ovog Protokola povjerava se već imenovanim koordinatorima/koordinatoricama za ravnopravnost spolova koji će jednom godišnje tražiti od tijela nadležnih za provođenje Protokola izvješće o primjeni Protokola te će o istom izvijestiti Ured za ravnopravnost spolova Vlade Republike Hrvatske.”

Godišnje izvješće Pravobraniteljice za ravnopravnost spolova također sadrži podatke o oblicima kažnjivog ponašanja u obitelji, vrstama prekršaja i kaznenih djela, njihovu procesuiranju i sankcijama.

Državni zavod za statistiku svake godine objavljuje na svojim mrežnim stranicama izvješće “Žene i muškarci u Hrvatskoj”. Već u siječnju 2014. objavljeno je izvješće za 2013. U njemu se inter alia objavljuju statistički podaci o postotku žena i muškaraca u pravosuđu, politici, među počiniteljima i žrtvama kaznenih djela obiteljskog nasilja i protiv spolne slobode.

Definiranje

Važno je da svi prikupljeni podaci u bazi imaju iste definicije nasilja, drugih kategorija i pokazatelja. Glavni problem za usklađenost podataka jest nužnost korištenja iste definicije nasilja i vrsta nasilja za administrativne podatke (Walby u PROTECT II). Obično definicija o vrstama nasilja varira ovisno o instituciji koja prikuplja administrativne podatke. Nužno je izjednačiti ove definicije.

Nasilje nad ženama

Nasilje nad ženama je kršenje temeljnih ljudskih prava i manifestacija povijesno nejednakih odnosa snaga između žena i muškaraca, što je uzrok muške dominacije i diskriminacije žena. Država mora osigurati poduzimanje potrebnih mjera za sprječavanje, istragu i kažnjavanje svih oblika nasilja nad ženama u obitelji i kućanstvu. Nasilje nad ženama je složeno pitanje, pogotovo kada se pojavljuje u obitelji, koje može biti dodatno otežano s obzirom na reakcije tijela vlasti kojima su se žene obratile za pomoć.

Definicija nasilja nad ženama prema Konvenciji VE o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (2011): "Nasilje nad ženama je shvaćeno kao kršenje ljudskih prava i oblik diskriminacije žena i označava sve radnje rodno utemeljenog nasilja koji rezultiraju, ili će vjerojatno rezultirati, fizičkom, seksualnom, psihološkom ili ekonomskom štetom ili patnjom žena, uključujući prijetnje takvim radnjama, prisilu ili lišavanje slobode, bilo da se pojavljuju u javnom ili u privatnom životu."

Fizičko nasilje: "namjerno provođenje djela fizičkog nasilja nad drugom osobom (Konvencija VE, 2011)". "Fizičko nasilje je najprošireniji oblik nasilja nad ženama. Uključuje šamare, udarce, premlaćivanje, gušenje i premlaćivanje s različitim predmetima, napade s nožem i druga djela, uključujući i ubojstva. Granica između psihičkog i fizičkog nasilja često je vrlo mala, tako da su, u većini slučajeva oba oblika nasilja prisutna (Veselić i sur. 2007)."

Seksualno nasilje uključuje silovanje: "obuhvaća vaginalnu, analnu ili oralnu penetraciju tijela druge osobe bez njezinog pristanka sa dijelom vlastitog tijela ili predmetom; sudjelovanje u drugim djelima seksualne prirode s drugom osobom bez njezinog pristanka; prisiljavanje druge osobe, protivno njene vlastite volje, da sudjeluje u seksualnim djelima sa trećom osobom. Suglasnost mora biti dana dobrovoljno kao rezultat slobodne volje i procijene u kontekstu okolnosti. Ovo također vrijedi i za djela počinjena protiv bivših ili sadašnjih supružnika ili partnera (Konvencija VE, 2011)". "Seksualno nasilje je svaki seksualni čin ili pokušaj ostvarivanja seksualnog čina nasiljem ili prisilom, kao i neželjena seksualna primjedba. Seksualno nasilje je neželjena intervencija u individualni seksualni integritet (Veselić i sur. 2007)."

Psihološko nasilje: "namjerno provođenje teškog narušavanja psihičkog integriteta osobe putem prisile ili prijetnje (Konvencija VE, 2011)". "Psihološko nasilje ili emocionalno

nasilje uključuje sljedeće: biti izvrijeđan ili se osjećati loše zbog sebe; biti ponižen ili omalovažavan pred drugima; biti namjerno zastrašivan ili prestrašen (primjerice zbog partnerovog deranja i razbijanja stvari); zle prijetnje (izravno ili neizravno u obliku prijetnje da će biti povrijeđen netko do koga mu/joj je stalo) (Veselič i sur. 2007)."

Prikupljanje podataka o nasilju nad ženama

Kao što je poznato, svi oblici nasilja nad ženama se ne prijavljuju dovoljno (većina žena ne prijavljuje nasilje, iako doživljava nasilje godinama i/ili ne prijavljuje napade) i ne bilježe dovoljno (prijavljeni slučajevi često nisu zabilježeni na policiji kao zločini).

Službeni podaci koji nam govore koliko je nasilja nad ženama službeno prijavljeno i zabilježeno loš su pokazatelj rasprostranjenosti nasilja nad ženama i djevojčicama (Kelly, Regan 2006). Nacionalna ili međunarodna (na primjer: FRA - Nasilje nad ženama: anketa na razini EU, 2014) velika istraživanja omogućuju točniju procjenu razmjera nasilja nad ženama.

Postoje različite vrste prikupljanja podataka o nasilju nad ženama. To je neophodno kako bi se razumjela priroda, opseg i posljedice nasilja nad ženama, kao i omogućila procjena učinkovitosti intervencija i preventivnih mjera. Svaka vrsta podataka stvara informaciju o određenom aspektu interesa, a zajednički podaci pružaju cjelovitu sliku o nasilju nad ženama (Protect II 2013).

Tri glavne vrste podataka koji se koriste za mjerenje razmjera rodno utemeljenog nasilja nad ženama:

- Podaci iz ankete,
- Podaci istraživanja,
- Administrativna statistika.

Podaci iz ankete

Ankete stanovništva temeljene na pojavi i učestalosti mogu pružiti reprezentativni prikaz broja žena žrtava svih oblika rodno uvjetovanog nasilja nad ženama (osobito psihološkog i ekonomskog nasilja te uhođenja koje se, u usporedbi s podacima za fizičko i seksualno nasilje, rijetko nalazi u drugim izvorima). Ove ankete su također korištene za procjenu opsega, utjecaja ili posljedica nasilja kako bi se bolje razumjela iskustva viktimizacije (Rösslhumer 2014).

Podaci istraživanja

Podaci iz istraživanja odnose se na studije na nacionalnoj ili regionalnoj razini na temu nasilja nad ženama, kao što su dubinski kvalitativni intervjui na uzorku žena radi utvrđivanja njihovog iskustva, kao i evaluacijske studije o zakonskim mjerama politike za

prevenciju nasilja nad ženama radi utvrđivanja njihove učinkovitosti. Ove kvalitativne studije podataka vrijedan su čimbenik za kreiranje politike. Kvalitativne studije mogu osigurati razumijevanje i dokaze o potrebi, što je važno za razvoj usluga. Na primjer, studije troškova pružaju dokaze društvima o troškovima rodno utemeljenog nasilja (Rösslthumer 2014).

Administrativni podaci o rodno utemeljenom nasilju nad ženama

Dokument će uzeti u obzir administrativne baze podataka/administrativne statistike - za procjenu nastojanja za prikupljanje administrativnih podataka o nasilju u obitelji. Administrativni podaci se usredotočuju na institucionalne podatke dobivene iz svakodnevnice, sustavno prikupljene podatke za potrebe praćenja i prikupljene podatke od strane različitih organizacija koje su u kontaktu sa žrtvama, preživjelim ili počiniteljima (Protect II 2013).

Administrativni podaci uključuju:

- a) Policijske podatke (podaci zabilježeni od strane policije za kazneni postupak (prijavljena kaznena djela), podaci zabilježeni od strane policije koji se odnose na mjere zaštite, te drugih podataka zabilježenih od strane policije).
- b) Kaznenopravne podatke (optužbe i osude).
- c) Zabilježene podatke o mjerama za sudsku zaštitu.
- d) Podatke zdravstvenih usluga (opće prakse, hitni odjel, hospitalizacija).
- e) Podatke ustanova koje pružaju podršku ženama žrtvama nasilja, nevladinih organizacija

Ciljevi ovog prijedloga su:

- a) Izgradnja zajedničke baze administrativnih podataka koja sustavno prikuplja statističke podatke po spolu, dobi, vrsti nasilja, odnosa počinitelja i žrtve, učestalosti, radnog statusa žrtve i počinitelja i zemljopisnog položaja;
- b) Napraviti poveznice između žrtve, svjedoka (djece) i počinitelja, osigurati sjecišta - podatke različitih, međusobno povezanih institucija (prema zakonskoj nadležnosti pojedinih institucija). Koristiti cjeloviti pristup;
- c) Razvijati i koristiti metodologiju koja omogućuje rodnu analizu i usporedbu s drugim institucijama na međunarodnoj, nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini;
- d) Prikupljanje i širenje dobre prakse unutar i između institucija za sprečavanje nasilja u obitelji ili kućanstvu - na temelju ocjene koja se provodi svakih pet godina;
- e) Zaštita žrtava i procesuiranje počinitelja na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini.

Cilj je izgradnja zajedničkih standarda u prikupljanju administrativnih podataka o žrtvama i počiniteljima kako bi se omogućila usporedba podataka prikupljenih od strane različitih institucija unutar zemlje i između zemalja, a kako bi se osigurala bolje prakse u rješavanju nasilja nad ženama.

Različiti su izazovi i ograničenja koja se pojavljuju kod prikupljanja administrativnih podataka. Na primjer, države imaju uvid u policijske statistike za spol žrtve i počinitelja i njihovog odnosa. Međutim, ti se podaci rijetko kombiniraju radi identificiranja muškog nasilja nad ženama u bliskom odnosu. Drugi problem jest taj što mnogi zakoni obiteljskog nasilja obuhvaćaju širok spektar odnosa, tako da nije moguće, prema podacima na temelju tih zakona, razlučiti partnersko zlostavljanje od zlostavljanja djece.

Administrativni podaci važni su iz više razloga. Prvo, za usporedbu službeno obrađenih vrsta nasilja nasuprot podacima anketa provedenih na stanovništvu/anketa o učestalosti, a kao drugo, za poboljšanje institucionalne prakse organizacija koje dolaze u dodir s i/ili pomažu žrtvama. Takvi podaci mogu pokazati stvarne potrebe žrtava na koje se želimo usredotočiti. Podaci prikupljeni od strane institucija ne mogu se koristiti za mjerenje učestalosti nasilja budući da u većini društava vrlo malo zlostavljanih žena prijavljuje nasilje policiji ili drugim pružateljima usluga.

Treba uzeti u obzir da mnoge institucije u različitim područjima djelovanja već pružaju podatke o nasilju nad ženama, ali obično bez ikakve sustavne koordinacije. Važno je identificirati nedostatke koji postoje u zbirkama administrativnih podataka i reagirati na njih. Za daljnje informacije pogledati web stranicu Europskog instituta za ravnopravnost spolova i informacije o trenutnom stanju glavnih administrativnih izvora podataka i statističkih podataka o rodno utemeljenom nasilju na razini EU-a (<http://eige.europa.eu/gender-based-violence/administrative-data-sources/about>).

Jedna od mogućnosti jest unaprijediti postojeće baze podataka koje će uključiti jedinstvene definicije i omogućiti sjecišta podataka koji su navedeni kao nužni i koji se moraju preklapati. To znači ažuriranje zbirke podataka. To također može značiti i korištenje postojećih podataka tamo gdje je to moguće. Prepreku može predstavljati unos svih potrebnih podataka od strane svake institucije i stvarne mogućnosti poboljšanja postojećih zbirki podataka.

Cilj je uvesti novu zajedničku elektronsku bazu podataka koja će koegzistirati s već uspostavljenom praksom u svakoj instituciji. Prvo, baze podataka moraju imati jedinstvene definicije o prikupljenim podacima (spolu, tipu nasilja, odnosu itd), i drugo, na jedinstven način bilježiti odabrane varijable za svako područje rada. Time bi se omogućila usporedba između institucija ne samo u jednoj zemlji, nego i između zemalja. Važan korak koji treba napraviti jest obuka osoblja svake institucije koji će raditi na prikupljanju podataka. To u nekim slučajevima također znači, realno gledajući, da će doći do umnožavanja birokracije i administrativnih poslova. Da bi se započeo proces sustavnog prikupljanja podataka, važno je postići dogovor između svih relevantnih institucija i stručnjaka da na prikupljanje podataka gledaju kao na jedan od prioriteta u svom djelovanju (EIGE, izvješće 2012).

Svrha prikupljanja administrativnih podataka o nasilju nad ženama

Baza podataka za cilj ima pomoći u:

- Poboljšanju zaštite za žrtve nasilja
- Poboljšanju intervencije
- Uvidu povijesti jedne žrtve nasilja
- Poboljšanju koordiniranog rada institucija.

U Konvenciji VE o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji postavljen je minimalni zahtjev za prikupljanje podataka o nasilju nad ženama, a to je da podaci o žrtvama i počiniteljima trebaju biti iskazani po:

- Rodu,
- Dobi,
- Vrsti nasilja,
- Odnosu počinitelja i žrtve,
- Zemljopisnom položaju.

Zajednička baza podataka mora uključiti podatke o:

- Ishodima slučajeva.
- Za žrtve, počinitelje, svjedoke (djeca):
  - Spol,
  - Dob,
  - Odnos/veza¹
  - Radni status - zapošljavanje (vrsta zapošljavanja),
  - Zemljopisni položaj
  - Vrsta nasilja (oblik nasilja),
  - Učestalost.²

¹ Podaci o odnosu između agresora i žrtve su važni jer pružaju informacije o tome tko je žrtva, a tko agresor ili počinitelj. To je potrebno da bi se klasificirao njihov odnos za prevenciju i interventne mjere (Protect II, 2013).

² Podaci također upozoravaju na problem učestalosti. Iako nasilje nije prihvatljivo u nijednom trenutku, učinci i troškovi su daleko veći kada se nasilje ponavlja i kada je ono sustavno (Kelly, Regan 2006). Pitanje učestalosti je važno i treba biti uključeno u bazu.

LITERATURA

1. "Mapping the current status and potential of administrative sources of data on gender-based violence in the EU". (2013) European Institute for Gender Equality - EIGE. <http://eige.europa.eu/gender-based-violence/administrative-data-sources/about>
2. Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence, (2011) Council of Europe, Istanbul. Committee of Ministers. <http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/conventionviolence/convention/Convention%202010%20English.pdf>
3. Council of Europe, Recommendation Rec(2002)5 of the Committee of Ministers to member states on the protection of women against violence, *Adopted by the Committee of Ministers on 30 April 2002 at the 794th meeting of the Ministers' Deputies.* <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=280915>
4. European Parliament. European Parliament resolution of 5 April 2011 on priorities and outline of a new EU policy framework to fight violence against women. <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=EN&reference=P7-TA-2011-0127>
5. JANSEN, H. (2012) *Prevalence surveys on violence against women. Challenges around indicators, data collection and use.* UN Women, Bangkok.
6. KELLY, L., REGAN, L. (2006). *Violence against women a briefing document on international issues and responses.* British Council, London.
7. PROTECT II Guidance Report (2013), VAWE, Vienna.
8. Review of the Implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States: Violence against Women – Victim Support (Report) (2012) European Institute for Gender Equality, European Union, Luxemburg.
9. RÖSSLHUMER, M. (2014) *Data on gender-based violence against women: Focused on administrative data.* Presentation on workshop. Ljubljana.

10.

RUUSKANEN,

E., AROMAA, K. (2008). *Administrative data collection on domestic violence in Council of Europe member states*. Directorate General of Human Rights and Legal Affairs Council of Europe, Strasbourg. European Union.

http://www.coe.int/t/dg2/equality/domesticviolencecampaign/Source/EG-VAW-DC%282008%29Study_en.pdf

11. VESELIČ, Š. (ur.) (2007), *Na poti iz nasilja: prakse dela proti nasilju nad ženskami*. Ljubljana: Društvo SOS telefon za ženske in otroke – žrtve nasilja.